

ת"פ (אילת) 28292-04-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (אילת) 28292-04-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו אילת

ת"פ (אילת) 28292-04-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד נמרוד אבירם

בית משפט השלום באילת

[24.11.2024]

כבוד השופט גיל אדלמן

גזר דין

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם, (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג לפי סעיף 382 (ג) וסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287 (ב) לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בחלק הכללי, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם וס"א (להלן: המתלוננת) בני זוג גרושים זה מזו כשנתיים, ולהם 4 ילדים קטינים. שלושה מילדיהם הקטינים גרים עמם בישראל (להלן בהתאמה: המתלוננת ו- הקטינים). במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררה המתלוננת בדירתה במתחם המגורים "X" באילת. כתב האישום המתוקן מספר כי ביום 11.3.2024 הורה בית משפט השלום באילת במסגרת ה"ט 22845-03-24 (ס. הנשיא כב' השופט שי ברגר) על הרחקתו של הנאשם מהמתלוננת ומדירתה, וכן אסר עליו להטרידה בכל דרך שהיא, בכל מקום, לרבות בביתה, במקום עבודתה או בכל מקום אחר (להלן: הליך ההרחקה ו- הצו). ביום 17.3.2024 הורה בית משפט השלום במסגרת הליך ההרחקה על הארכת הצו למשך 180 ימים.
- כתב האישום מתאר כי ביום 4.4.2024 בשעה 8:00 לערך הגיע הנאשם למתחם המגורים כדי לשמור על הקטינים נוכח עבודתה של המתלוננת. מספר שעות לאחר מכן, בשעה 13:00 לערך, התקשרה המתלוננת לבתה הגדולה, אך לא נענתה; לאחר מספר ניסיונות נוספים, השיב לה הנאשם. המתלוננת חשדה כי הנאשם נשמע שיכור, ולכן חזרה למתחם המגורים.
- עוד מתואר בכתב האישום, כי כשהגיעה המתלוננת לדירה, הבחינה כי הנאשם נמצא שם עם הקטינים, והורתה לו לצאת מהמקום, והנאשם יצא.

ואולם, מספר דקות לאחר מכן, שב הנאשם על עקבותיו, נקש על דלתה של המתלוננת, וטען שהוא שכח את הכדורים שלו. בתה הגדולה של המתלוננת נגשה לדלת כדי למסור לנאשם את מבוקשו. הנאשם פתח את הדלת, ואילו המתלוננת שהבחינה בכך, ניסתה לסגור את הדלת אך ללא הצלחה.

עוד מתאר כתב האישום כי חרף האמור, הצליח הנאשם להכניס חלק מגופו לתוך דירת המתלוננת ובתגובה החלה האחרונה לצעוק לעברו "צא מהבית צא מהבית" והנאשם השיב: "אני לא יוצא אני לוקח את הילדים".

עוד בהמשך, אחז הנאשם בקטינים כדי להוציאם מדירת המתלוננת, ונוכח התנגדותה של המתלוננת, הפיל אותה על הרצפה, הטיח את ראשה ברצפה, והושיבה על קופסא. בתוך כך אחז הנאשם במתלוננת, החל לנשק אותה ואמר לה: "את לא מבינה, אני אוהב אותך".

עוד מתואר בכתב האישום, כי המתלוננת הצליחה להימלט מהנאשם ועת הבחין בכך, לקח שניים מהקטינים יחד עימו, ויצא מדירת המתלוננת.

כתב האישום מתאר כי את מעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם בנוכחות הקטינים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שריטות וסימני אדמומיות בפניה.

3. הנאשם כפר, תחילה, בעובדות כתב האישום, אולם טרם החלו להישמע ההוכחות, הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן.

4. על פי הסדר הטיעון, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן; לא התגבשו הסכמות ביחס לעונש. הוסכם כי התביעה תגיש מוצגים מטעמה שהם תמונות של החבלות שנגרמו למתלוננת כתוצאה מהאירוע מושא כתב האישום. כן הוסכם כי ההגנה מצידה תוכל להגיש חוות דעת בענייניו של הנאשם (בכפוף לחקירתו הנגדית של עורך חוות הדעת), ומסמכים נוספים ביחס לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

5. התביעה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים ביחס לכל אחת מהעבירות אותן ביצע הנאשם. ביחס להפרת צו שנועד להגן על אדם, טענה התביעה כי המתחם העונשי נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל. אשר לעבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עתרה התביעה לקביעת מתחם עונשי הנע בין שנת מאסר ועד שנתיים של מאסר בפועל. אשר לכל העבירות אותן ביצע הנאשם, כמתחם עונשי כולל, ביקשה התביעה לקבוע כי הוא נע בין 14 חודשי מאסר ועד 28 חודשי מאסר בפועל. המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם ולהשית עליו מאסרים מותנים מרתיעים, פיצוי למתלוננת, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

התביעה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם זכותה של המתלוננת לשמירה על שלווה נפשה ובטחונה, וכן שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

התביעה פרטה את עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הורשע הנאשם, והפנתה לחומרת מעשיו. עוד הפנתה התביעה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית

התביעה עמדה על עברו הפלילי של הנאשם, שכולל ארבע הרשעות קודמות, גם בעבירות אלימות, וכן אלימות כלפי בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה כלפי בת זוג, והדגישה כי שימוש באלימות אינו זר לו. התביעה טענה כי אין להעניק משקל רב לחוות הדעת שהוגשה מאת ההגנה (ראו בהמשך); לטענתה, חוות הדעת נערכה לאחר מפגש יחיד עם הנאשם, וממילא אין המדובר בשיקום או הליך שיקומי.

התביעה הגישה פסיקה התומכת לשיטתה בעתירתה העונשית, וכן הוגשו תמונות החבלות שנגרמו למתלוננת בפרשה זו (2/ת).

6. ההגנה טענה מצידה כי מתחם הענישה, ביחס לכל העבירות אותן ביצע הנאשם, נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר. ההגנה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם העונשי, כך שיחפוף את תקופת מעצרו (כ-7 חודשים).

ההגנה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, וטענה כי לא היה מדובר בהפרה חמורה של צו אשר נועד להגן על אדם, שכן מטרתו של הנאשם היתה לאפשר למתלוננת ללכת לעבודתה; כן טענה ההגנה כי עובדות כתב האישום מלמדות שהגעתו של הנאשם אל דירת המתלוננת היתה מוסכמת, לפחות בתחילת האירוע.

ביחס לאלימות שהפגין הנאשם כלפי המתלוננת טענה ההגנה "אני לא מקל ראש, אך בשום פסיקה שהגישה חברתי אין המדובר במעשי תקיפה כל כך קלים. הוא לא פירק אותה במכות, לא חנק אותה, לא נתן לה אגרופים, הפיל אותה לרצפה והטיח את הראש ברצפה. זה מה שמופיע והכל היה במטרה לקחת את הקטנים ולא היה במטרה לתקוף את המתלוננת ומטרה מיוחדת לפגוע בה".

ההגנה עמדה על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שהופיעו בחוות הדעת מטעמה, והוסיפה כי גדל בתנאים קשים שהובילו אותו להתמכרות לסמים מסוכנים; עם זאת הוא הצליח לשמור על ניקיון משימוש בחומרים משני תודעה משנת 2018 ועד 2023. עוד הוסיפה ההגנה כי אין חולק שהרקע למעשיו האלימות היה שימוש באלכוהול, והוא הביע מוטיבציה לפנות לטיפול לאחר שחרורו מבית המאסר.

ההגנה הדגישה כי הנאשם מרצה את עונשו באגף נקי מסמים, וכן הגישה תעודות הערכה בעניינו. עוד הגישה, כאמור, ההגנה, חוות דעת מטעמה, אשר עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, קורותיו, הרקע שהובילו לביצוע העבירות, והתכנית הטיפולית העתידית בעניינו, לאחר שחרורו.

עוד טענה ההגנה כי יש ליתן משקל לקולא להימשכות ההליך בעניינו של הנאשם, אשר לא היה בטובתו, ונבע מאילוצים שאינם קשורים בו; עוד נטען כי הנאשם שמע את הטיעונים לעונש בעת שהיה אזוק ברגליו, אמנם בהסכמתו, אולם זאת נוכח שינוי נהלים לאחרונה.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר:

"אני אתחיל ביחס לילד הגדול, לי אישית היה קשה לחתום על טופס ולעשות לו דרכון לאוקראינה. בסוף הסכמתי לשלוח אותו לשבוע ימים והוא נמצא שם משנת 2017. היתה לי אפשרות פעמיים להחזיר אותו, כשהיה פינוי ישראלי מאוקראינה, אמה של המתלוננת לא הסכימה ואמרה שאם לקחה היא תחזיר. במהלך השנים הפסקתי להשתמש בסמים ואלכוהול משנת 2018. בשנת 2022 הגרושה עזבה את העיר, נפרדנו והיא נסעה לאילת. בהסכמה שלושת הילדים נשארו אצלי, הייתי איתם שלושה חודשים והיה לי לא קל איתם. כפי שהעו"ד שלי אמר, ההורים שלי מכורים, מדובר בילדים שלי ולכן פניתי לרווחה ולעוד מקומות שעזרו לי. רשמתי את הילדים למסגרות.

אני ואחי פתחנו עסק על שמו ועבדתי איתו וגם בבוקר הייתי לוקח את הילדים למסגרת ומחזיר אותם מהמסגרת, הייתי מבשל, כביסה ועוד. הייתי מטייל איתם, מכין אוכל, מלביש אותם. במהלך השנה הזו אמם באה לבקר פעמיים. זה לא גורים שאפשר לזרוק או להפריד ביניהם. החלטתי לעבור מאילת (בוכה) בזמן שהילדים לא ממש רצו. כשהמלחמה החלה היא החליטה להתקשר ושאני אעבור לאילת, שהיא תשכיר דירה והיא תבוא ביום ואני אבוא בלילה. אני הרגשתי ניצול מהכיוון שלה כי אנו לא זוג ושמרתי על הילדים אצלה בבית. שילמתי שכר דירה למרות שלא גרתי שם. אז היא החליטה שאני צריך לצאת ולהשכיר דירה. לא השכרתי דירה, לא היה לי כסף לדירה, ישנתי במחסן בו עבדתי. היה יום שכן השתכרתי, זה לא ששכחתי לטפל בילדים. האם חזרה הביתה וראתה אותי מסטול והיא נחה בין 14:00 ל-16:00 ואז חוזרת לעבודה, אני לא פינג פונג הולך וחוזר ונמאס לי, אז החלטתי לקחת את הילדים. היא לא רצתה להביא את הילדים, לקחתי אותם, התחיל בינינו ויכוח, הדפתי אותה והיא נפלה. בסוף לקחתי את הילדים ויצאנו מהבית. ההתנהגות שלי לא היתה טובה. הייתי מוצף ברגשות, הייתי הרבה לחוץ ומבולבל בזמן הזה. אני יודע שהתנהגתי לא יפה באותו יום. אני יודע שעשיתי עבירה לא טובה בכלל. אני באמת מאד מתחרט, מדובר באמא של הילדים שלי. עד היום אני מוכן לעזור לה בכל מה שתרצה והיא בעצמה יודעת, אני מוכן לקחת על עצמי את עול גידול הילדים וככל הנראה להסדר כזה.

המעצר הזה מקשה בעיקר על הילדים שמתגעגעים אליי. המצב הזה חיזק אותי וחזרתי בתשובה ואני עובד על דפוסי ההתנהגות שלי שלא מותאמים לאדם נורמטיבי. המעצר עזר לי להתאושש ולהבין מה אני רוצה לעשות בחיים. אני הייתי עושה פגישות אן איי ואני רוצה לחזור לזה. יש בני משפחה שהם מכורים נקיים שיסייעו לי. אני נמצא איתם בקשר מהמעצר. אני מדבר איתם ושוף את הלב ולוקח מהם קצת כוחות. מפה אני רק רוצה להיות אבא טוב ולהוות דוגמא לילדי ולתת להם מה שלי לא היה."

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) הרי שיש לקבוע מתחם עונשי כולל, לכל העבירות אותן ביצע הנאשם. מדובר במסכת עבריינית אחת, פרשה אחת, במסגרתה הפר הנאשם צו שיפוטי שהיה נגדו, תקף את המתלוננת וגרם לה לחבלות.

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלמות גופה ונפשה של המתלוננת, וכן ההגנה על כבודה וזכותה הבסיסית להיות מוגנת בתוך ביתה שלה. עוד נפגעו ערכים של שמירה על שלטון החוק, בהפרת הצו השיפוטי נגד הנאשם.

10. הפסיקה עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה; ראו למשל את רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021):

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

11. כתב אישום המתוקן מתאר מסכת אלימה קשה; הנאשם, לאחר שיצא מדירת המתלוננת (לבקשתה), שב אליה, וניסה להוציא את ילדיהם הקטינים המשותפים מהדירה, תוך שהוא אווז בהם. נוכח העובדה שהמתלוננת ניסה למנוע זאת, הוא הפילה לרצפה, והטיח את ראשה ברצפה - כל זאת, בנוכחות ולעיני הקטינים. בסופו של יום, הצליח הנאשם לקחת שניים מהקטינים יחד עמו, ויצא מהדירה. הנאשם ביצע את האמור לעיל בעת שעמד נגדו צו שיפוטי המורה להתרחק מהמתלוננת ודירתה.

לא היתה מחלוקת כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות, וזו, למעשה, הסיבה בגינה שבה המתלוננת מעבודתה, וביקשה מהנאשם לצאת מהדירה (ולהפסיק לשמור על הקטינים).

אכן, כאמור, מדובר בפרץ אלימות קשה; חומרה נוספת גלומה בכך שהקטינים נאלצו לצפות באביהם מטיח את ראשה של אמם ברצפה, וכן חוו את ניסיונותיו הפיזיים של הנאשם לקחתם איתו, בניגוד לרצונה של המתלוננת. לא ניתן לקבל את תזת ההגנה שלפיה העובדה שהנאשם הגיע לסייע למתלוננת בשמירה על הקטינים מפחיתה מעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, שכן שעה שהנאשם התנהג כלפיה באלימות - תוך כדי הפרת הצו - הרי שמדובר בהפרה חמורה.

לסיכום, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא אינה נמוכה.

12. בקביעת מתחם העונש ההולם שקלתי גם את הנזק, החבלות, שנגרם למתלוננת עקב ביצוע העבירה, כפי שבא לידי ביטוי בתמונות שהוגשו מאת התביעה. כן הבאתי בחשבון את הנזק הנפשי שנגרם לקטינים, ילדיהם המשותפים, אשר אולצו לקחת חלק באירוע אלים זה.

13. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של אלימות במשפחה היא רחבה, וכל מקרה מוכרע על פי נסיבותיו הקונקרטיות; ראיתי להביא לדוגמא חלק מן פסיקה אליה הפנו הצדדים, והכל כמפורט להלן.
§ במסגרת רע"פ 643/24 חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרתו נדחה ערעורו על גזר הדין שניתן בעניינו. המבקש הורשע בתקיפה של ממש של בת זוגו, ותקיפה סתם שלה, בכך שתקף אותה באמצעות אגרוף בפניה. באירוע אחר משך המבקש בשערותיה של המתלוננת והכה אותה באגרופים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הולם נע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 11 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי בית משפט השלום ביצע מלאכתו נאמנה בעת קביעת המתחם ומיקום העונש בגדרו. בית המשפט העליון, דחה, כאמור, את בקשת רשות הערעור.

§ במסגרת ע"פ (ב"ש) 45941-05-22 אבו סווי נ' מדינת ישראל (13.7.2022) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המערער נגד גזר הדין בעניינו. המערער הורשע בעבירות של היזק לרכוש במזיד, הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם של בת זוג. המערער זרק את הטלפון הנייד שלו לעבר חלון ביחידת דיור בה שהה עם המתלוננת, וגרם לשמשת החלון להתנפץ. בעקבות האירוע, נאסר על המערער להתקרב אל המתלוננת למשך 15 יום, אולם בתוך התקופה האמורה, שהה יחד עמה במלון באילת, אז דחף אותה וסטר לה בפניה. בית משפט השלום (מותב זה) קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם מאסר למשך 9 חודשים ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קבע כי בשכלול נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של המערער, הרי שיש להקל בעונשו ולהעמידו על ששה חודשי מאסר.

§ במסגרת ת"פ (אי') 61281-12-23 מדינת ישראל נ' אבו ליל (28.7.2024) הורשע הנאשם (בפני מותב זה) בעבירות של תקיפה סתם בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג והיזק לרכוש במזיד. דובר במספר אירועים שהתרחשו כלפי המתלוננת בהזדמנויות שונות. נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם במקרה זה, הנעדר עבר פלילי הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

14. כן ראו לדוגמא רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017) נדחתה בקשת ערעור המבקש אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בשני אירועים של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על בת זוגו שיפגע בה ושהיא תסבול וכן תקיפה שכללה דחיפה ומשיכה בתנוך אוזנה של המתלוננת שעה שהייתה בהריון מתקדם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר, המבקש, נעדר עבר פלילי, נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש על חומרת עונשו וכך קבע גם בית המשפט העליון: "העונש שהושת על המבקש הינו ראוי ומאוזן, ולא מצאתי כי יש בסיס להתערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".
15. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל העבירות אותן ביצע הנאשם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
העונש המתאים לנאשם
16. לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות שונות, כולל בעבירות אלימות, לרבות תקיפה חבלנית נגד בת זוג (הרשעה משנת 2017). הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2018, בגין עבירה שביצע לפני כ- 8 שנים (תקיפה חבלנית לא במשפחה, ותקיפת עובד ציבור).
17. מטעם הנאשם הוגשה חוות דעת מאת מורן דודיאן - קרימינולוגית חברתית שיקומית, שנערכה בחודש ספטמבר 2024. המומחית נחקרה נגדית על ידי התביעה בדיון שהתקיים ביום 13.10.2024. חוות הדעת סקרה בהרחבה את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, שגדל בעזובה רגשית, עם הורים שהתמודדו עם קשיים משמעותיים, וכבר מגיל נוער (כמעט ילדות) החל לעשות שימוש בסמים מסוכנים, ולחבור לחברה שולית; עקב כך, גם לא התגייס לצבא. חוות הדעת עמדה על הקשר שבין גדילתו וחייו של הנאשם, והתמכרותו לסמים מסוכנים ואלכוהול, אל התנהגותו הפלילית. על פי המומחית, "הפרוגנוזה הטיפולית בעניינו (של הנאשם) חיובית". עוד תארה המומחית כי הנאשם מסר לי שכיום הוא נקי, פיזית, משימוש באלכוהול וסמים.
18. נראה כי הגורם שעמד ברקע לביצוע העבירות מושא כתב האישום היה התמכרותו של הנאשם לאלכוהול, וברי שהוא מודע לכך, ולקח אחריות בעניין זה; בדבריו למומחית אמר הנאשם "... עם אלכוהול אני מגעיל, מתבטא לא יפה... אלים במילים כלפי אנשים... אני עליתי על איזו דרך ואני סוף סוף נקי מסמים ואלכוהול מהמעצר".
19. חוות הדעת עמדה על החשיבות בהשתלבותו של הנאשם בטיפול, בגמילה מהתמכרויות, לאחר שחרורו מהמאסר, וניכר כי אף הנאשם הבין זאת, והביע מוטיבציה להשתלבות בטיפול כאמור. בטענותיו לעונש הוגשו לי מסמכים מהם עולה כי במהלך תקופת מעצרו לא השחית הנאשם את זמנו לריק אלא השתתף בלימודי יהדות ובסדרת שיעורי הדרכה בנושא הורות וחינוך בבית היהודי. הנאשם אף אימץ לעצמו אורח חיים דתי וניכר כי הוא מבקש לשנות דרכיו - יש לקוות כי אכן ישכיל הנאשם עם שחרורו להמשיך בדרך זו.
20. מדובר בנאשם אשר לחובתו עבר פלילי, גם בעבירות אלימות, ועברו מלמד על שימוש אינטנסיבי בסמים מסוכנים ואלכוהול, שהביאו אותו להתנהגות פלילית. ברי כי שילובו של הנאשם בטיפול ייעודי, לאחר ריצוי עונשו, יתרום לו באופן ממשי, ואף יעלה בקנה אחד עם האינטרס של המתלוננת (להם, כזכור, ילדים משותפים קטינים), ובכלל עם האינטרס הציבורי.
21. הבאתי בחשבון, לקולא, את לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו, הבעת החרטה מצידו, שהובילה גם לחיסכון זמן שיפוטי, ושמיעת עדות המתלוננת.
22. אשר על כן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:
א. מאסר בפועל - למשך 11 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
ב. מאסר מותנה - מאסר למשך 7 חודשים, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירה של אלימות מסוג פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו.
ג. מאסר מותנה - מאסר למשך 5 חודשים אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירה של הפרת צו של בית משפט או עבירת אלימות מסוג עוון.
ד. פיצוי - הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 9, בסך 1000 ₪. הפיצוי ישולם תוך 90 יום. המאשימה תמציא למזכירות טופס פרטי ניזוק תוך 14 ימים.
מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.
ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"ה, 24 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.